

Η ΚΥΡΑ – ΚΑΚΗ

ΚΑΙ ΟΙ ΔΩΔΕΚΑ ΜΗΝΕΣ

Οι δώδεκα μήνες και η κυρα Κακή

Αντίκρου στο σπίτι της κυρα Καλής έμενε μια άλλη γριά που δεν ήταν φτωχή, αλλά πολύ γλωσσού και ξιπασμένη. Είδε την αλλαγή της γειτόνισσας και περίεργη και κουτσομπόλα καθώς ήταν, πήγε και τη ρώτησε. Η γριούλα τής είπε την ιστορία με τα δώδεκα παλικάρια, όχι όμως και τι τη ρώτησαν και τι τους απάντησε.

Την ίδια μέρα κιόλας, η άλλη γριά ξεκίνησε για το βουνό. Στο χέρι κρατούσε ένα μεγάλο σακί, σκοινί κι έκανε τη μισοκακομοίρα. Σιγά σιγά έφτασε στα ριζά του βουνού, είδε τη σπηλιά και μπήκε ίσια μέσα. Σηκώθηκαν αμέσως τα παλικάρια από χάμω που καθόταν, την καλωσόρισαν και την προσκάλεσαν να καθίσει ρωτώντας την:

-Ποιος καλός άνεμος, γιαγιούλα, σ' έφερε δω με τέτοιο χιονιά και με τέτοιο κρύο;

- Ο άτιμος ο χειμώνας μ' έφερε, παλικάρια μου. Είναι τόσο κακός αυτή τη χρονιά, που έκαψα όλα τα ξύλα που είχα, κι ήρθα τώρα ως εδώ να μαζέψω άλλα, απάντησε η γριά.
- Ο παλιο Γενάρης σίγουρα φταίει, είπε το παλικάρι.
- Μονάχα ο παλιο Γενάρης φταίει, παλικάρι μου; Όλοι οι μήνες φταίνε. Πάρε τον ένα, χτύπα τον άλλο.

ΓΕΝΑΡΗΣ

ΕΧΕΙ ΚΡΥΟ ΑΡΡΕΣΤΑΙΝΟΥΜΕ. Ιωσήφ

Μέσα στο σπίτι είναι βδρετά.

Ιωσήφ

ΦΛΕΒΑΡΗΣ

με το καρναβάλι περνάμε
αίσχημα. Η μουσική μας

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ξεκουφαίνει και οι μασκαράδες
με τρομάζουν.

Μάρτης

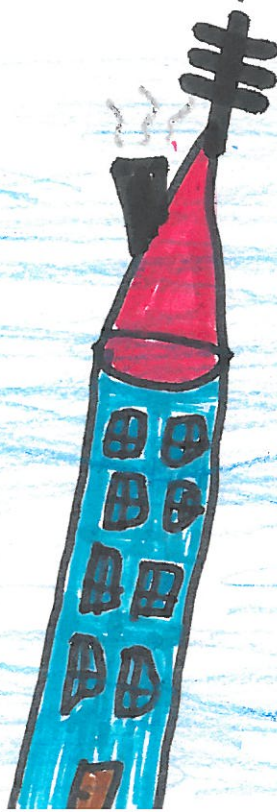
Ελένη

Ο Μάρτης με το κρύο
μας παγώνει και τον ήλιο
τον θυμώνει.

ΑΠΡΙΛΗΣ

Ο Απρίλης έχει στα αυτιά
απαίσιον κόκκινο
χρώμα.

φοίθος

ΜΑΗΣ

Ο Μάιος με τα πουλούδια του
μου φέρνει αλδεργία.

Ιούνιος

Εβελίνα

Τον Ιούνιος κλείνουν τα σχολεία,
τα παιδιά με χαρίζουν με τις
φωνές του.

Ιούλιος

Τον Ιούλιο σκάμε από την Πορτή ζέδ τη.

Δημήτρης

ΑΥΓΟΥΞΤΟΣ

Οι μύγες και τα κουνούπια
μ' εκνευρίζουν.

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ
Ανοίχουν τα σχολεία
και οι φωνές των
παιδιών ή' εκνευρίζουν

Οκτώ βριος

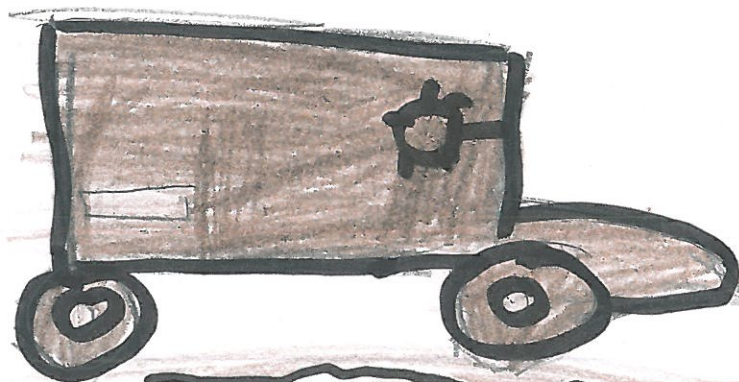
Τον οκτώ βριο οργάνουν
μίζουμε λάσπες

Το χωράφια και γε-

Θοδωρήs
Παπαδημητρίου

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ ΠΕΝΙΑ
Βρέχει και πλημμυρίζουμε

Δεκέμβριος

Τα Χριστούγεννα αγοράζουμε δώρα
και ζοδεύουμε πολλά λεφτά.

-Φεύγω όμως τώρα, παλικάρια μου. Μήπως έχετε τίποτα να με βοηθήσετε να περάσω το χειμώνα.

-Δώσε μας το σακούλι σου, είπαν τα παλικάρια, μ' ένα στόμα. Η γριά έδωσε το σάκο της και περίμενε, με την καρδιά της να φτερουγίζει από χαρά για τα παραπάνισια πλούτη που θα αποκτούσε σε λίγο. Τα παλικάρια γέμισαν καλά το σάκο, το δέσανε γερά και της το δώσανε.

-Πρόσεξε, γιαγιούλα! της φωνάζουν τα παλικάρια. Μη λύσεις το σακί πριν φτάσεις στο σπίτι σου.

-Δεν το λύνω, παλικάρια μου.

Το άρπαξε η γριά και βολίδα για το σπίτι της! Ούτε ευχαριστώ ούτε αντίο. Ύστερα από κάμποση ώρα, κατάκοπη και καταϊδρωμένη από το βαρύ φορτίο, έφτασε η γριά στο σπίτι της. Έκλεισε καλά πορτοπαράθυρα και παντζούρια, άναψε το φως και έλυσε το σακί για να μετρήσει τις λίρες. Τι δυσάρεστη έκπληξη όμως! Φουρκίστηκε σαν είδε το πάτωμα να γεμίζει πέτρες. Αυτή ήταν η πληρωμή της για όσες κατηγορίες είπε για τους δώδεκα μήνες του χρόνου.

ΤΕΛΟΣ

